

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Deum, cùm satis pœnæ illatum hominibus judicat, per bella, iterum dæmones coërcere, & sedare tempestates Rerum publicarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

eius electione, multò magis in militia, sine de Ducibus agatur, sine de militibus. Si enim prater militarem licentiam, trahat ad crimen Ducis exemplum, fieri nequit, quin certum sit pietatis exitium. Cum autem amne regnum in manu Dei sit, & cui voluerit, dei illud; atq; ab illo solo Victoria speranda sit, perspicuum est, Ducis crimen, aut virtutem, plurimum ad hanc momenti conferre. Si enim propter furtum unius Achæi, Iosue, 7^a castra Israelfusa fuerunt; quid, quofo, futurum, si dux furtis, rapinis, sacrilegii, luxuria atq; superbia iram Dei in se suosq; provocet? Benia- Iudic, 20^a mitis castigando eduxerant castra Israelite: at quia fortitudine & numero confidebant, bis fusi fugatiq; sunt. Quid futurū, si non præsidentia tantum laboret miles, sed omni propè vitio difficiat? Certe ex ducibus percontari libéret, an à Deo putent victoriam impetrare improbos milites magis, quam probos? Si hos, videre eisdem debent, ut tales deligant, atque, quoad possunt, efficiant. Nam cùm illi victoria sua in solecant, & propagent impietas regnum, quid interest Dei, heresis, an universa impietas latè dominetur? Corpus spectas in milite, nonnè ploris animus? ignau hominem corpore recusas, ac debili, cur improbum animo Deoq; perduellem assumis? Reipublice putas vtilem, qui sibi inutilis? tibi fidum, qui Deo infidus? vitium vitio, igne ignem restinguere paras, pietatem propagare flagitio; virtutis regnum per illius aduersarios; Dei amicitiam per inimicos eius; honorem illius per hos, qui eum crucifigunt, templaq; anima sua & aliorum profanant? In sacris litteris rex Iuda vi. 3. Reg. 22; Itus est, quod copias cum impiò iunxisset: quid si ex improbis eas collegeret? Omitto, aut milites secura ac recta conscientia esse fortes, Deumq; cum illis pugnare; aut temerarios, calcato Deo, eiuj; præceptis, non sibi, non Reip, sed ei, cui seruunt, demoni, militare. Observant igitur Ducas, quales sint ipsi, quas habeant zeli occasiones, & præclare ys utantur; ne latius pietate regnet impietas: sciant q; paucos bonos plurimos malos Dei gratia ac favore longè prestare. Exempla ubiq; obvia: quis ambigat? nisi qui Deum negat ultorem esse malorum, bonorum remuneratore.

Dixi, quid in populo corrigendum, quid in magistratu requirendum, quid procurandum in Ducibus, quid optandum in militibus, aut emendandum, ut placatà Numinis irâ, victoriam; & debellato bello pacem veram obtineamus, hostesque nostros exarmemus. Omnes enim damones, & impi Reges sunt veluti feri qui- Leonard. Leis- dam leones, parati genus humanum perdere, velsua tyrannidi subiycere. fuis lib. 13 de dñm. Per- Verum ita virtute diuina continentur, ut nihil nocimenti cuiquam in- fect. cap. 10.

X.

ferre possunt, nisi Deo annente, & veluti habentur, quibus coercentur, remittente. Cum ergo Deus aliquid regnum propter peccata vult punire, vim illorum compressam relaxat, quantum, & quam diu ipsi vindetur, finitq; illos veluti turbines quosdam regnum illud inuadere, eis bellum inferre; & simul illud regnum pristina protectione destituit, ut se tueri non valeat. Cum autem sati pœnatum dederit, rursus habent sensim contrahit, & vim aduersariam magis magis coerget, & simul protectionis sua dexteram ad illud regnum extendit, res omnes ita disponens, ut calamitas finem capiat, & pax desiderata subsequatur.

Venerab. Beda. tom. 5. l. 2.
cap. 28. in c. 6.
Marei.

Rectè Beda, Labor, inquit, discipulorum in remigando, & contrarium eis ventus laborei S. Ecclesie varios designat: qua inter undas feculi aduersantis, & immundorum status spirituum, ad quietem patria celsus, quasi ad fidam littoris stationem permanere conatur. Ubi bene dicitur, quia nauis erat in medio mari, & ipse solus in terra: quia nonnumquam Ecclesia tantis Gentilium pressuris, non solum afflita, sed & fæcata est, ut, si fieri posset, Redemptor ipsius eam prorsus dereruisse ad tempus videatur. Vnde est illa vox eius inter undas procellarum tentationum irremantium deprehensa, atq; auxilium protectionis illius gemebundo clamore querentis: Ut quid, Domine, recessisti longè, despicias in opportunitatibus, in tribulatione? Qua pariter vocem iniurici persequenti exponit, in sequentibus Psalmi subiiciens: Dixit enim in corde suo, Oblitus est Dei, auerterit faciem suam, ne videat usq; in finem. Verum ille non obliuiscitur orationē pauperum, neq; auerterit faciem suam à sperantibus in se: qui potius & certantes cum hostiis, ut vincant, adiuuat, & victores in arcum coronat. Vnde hic quoq; aperie dicitur, quia videt eos laborantes in remigando. Videt quippe Dominus laborantes in mari, quoniam ipse peritus sit in terra; quia etsi ad horam differre videatur auxilium tribulatio impendere, nihilominus eos, ne in tribulationibus deficiant, suus respectu pietatis corroborat: & aliquando etiam manifesto adiutorio, ut in aduersantibus, quasi calcantis sedatusq; fluctuum voluminibus, liberat. Quæ cum ita sint, nemo justam causam habet de iniustitia Dei, aut nimia bellorum severitate conquerendi. Fugite ergo a facie gladii, quoniam ultor iniquitatum gladius est: & scitote esse judicium.

Omnia ad maiorem justissimi Gubernatoris Mundi gloriam.